

Ved De at:

– det kommunistiske Rumænien i løbet af 10 år har lukket 1000 baptistkirker og 3100 katolske kirker; at den græsk-katolske (ortodokse) kirke, Frelsens Hær, K.F.U.M. samt Bibelselskabet er forbudt.

★

– man ved en undersøgelse på en række seminarier har konstateret, at 105 af 417 elever i deres gymnasietid har været udsat for, at deres religionstimer er blevet brugt til andre fag.

★

– de rige lande i 1969 vil bruge flere penge til indpakning, end de fattige lande vil bruge til fødevarer.

I forbifarten

Vel er det sandt, hvad menneskene siger, at man også kan købe guld for dyrt. Men det højeste kan man ikke købe for dyrt; hvis man har købt for dyrt, har man ikke købt det højeste.

S. Kierkegaard.

☆

Der gives livsfylde, som er sand på trods af mange uopfyldte ønsker.

Bonhoeffer.

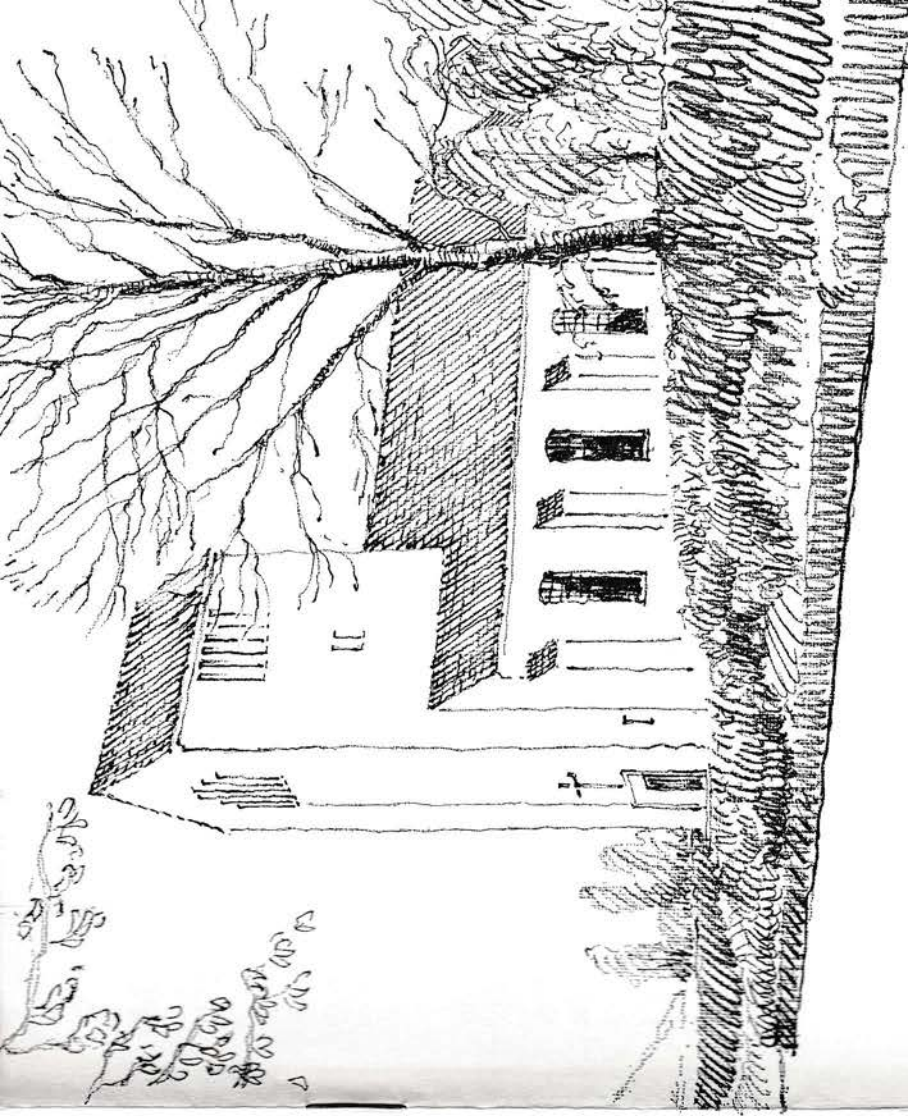
☆

Opsættelse stjæler tiden.

(Kinesisk ordsprog).

☆

Livet er for kort til også at være småt.
Disraeli.

C. TH. THOMSENS BOKTRYKKERI A/S

Adresser:

Sognepræst Johs. Bjerrum,

Dyssebakken 8, 2900 Hellerup, tlf. GE 7108.
Træffes bedst hverdage (undtagen mandag) kl. 11–12. Tirsdag dog kun kl. 18–19.

Residerende kapellan, mag. art. Max W. Olsen,

Grants Allé 23, 2900 Hellerup, SØ 6183.
Træffes bedst hverdage (undtagen fredag) kl. 12–13.

Kordegn Rudolf Hansen,

Ellemosevej 115, 2900 Hellerup, GE 2875.
Træffes hverdage (undtagen torsdag) kl. 9–13. Fredag tillige kl. 18–19.

Organist, dr. phil. Povl Hamburger,

Jægerbakken 7, 2820 Gentofte, OR 5227.

Kirkebetjent H. Braune,

Dyssegaardsvej 98, 2860 Søborg, SØ 6427.

Menighedsrådets formand:

Civilingeniør Steen Laiér,
Eskeager 12, 2860 Søborg, tlf. SØ 9051.

Menighedsplejen:

Formand: sognepræsten.
Kasserer: Chr. Lundbye, tlf. GE 1331.

KFUM-spejdere:

Gruppeleder: Steen Laiér,
Eskeager 12, 2860 Søborg,
SØ 9051.

Floklleder:

Erik Andresen,
Gøthersgade 151 A, mezz.,
1123 København K.
Træffes onsdag kl. 17–18 og
kl. 20.30–21.30 på SØ 3175.

Tropleder:

Christian Dohn,
Svalevej 11, 2900 Hellerup,
HE 40.115.

Henvendelse om kirkelige handlinger

Dåb: Henvendelse sker til kordegnkontoret og til præsten.

Lysning: Henvendelse sker til kordegnkontoret.

Vielse: Henvendelse sker først til præsten for fastlæggelse af dag og tid, derefter til kordegnkontoret.

Begravelse: Henvendelse sker til præsten angående dag og klokkeslet.

Dyssegårds-Bladet

NR. 3 · 1969 · 34. ÅRGANG

Hvad venter jeg mig af tilværelsen?

Hver generation har på sin måde været stillet overfor det spørgsmål.

Den ældre generation så det som et mål at opnå forbedrede muligheder, når det drejede sig om det daglige arbejde. Ja, bare det at have arbejde var for dem et gode. Og kunne det så yderligere give det udkomme, der kunne skabe tryghed i tilværelsen, var et stort skridt fremad taget. Men gudsfrøgt og nøjsomhed kunne følges ad i det livsmønster.

Den i dag „modne“ generation overtog mange af de frugter, som var skabt i den ældre generations tid. Og ved tidernes gunst – og måske også ugunst – bragtes velstand og gode økonomiske muligheder til veje. Mange af de drømme, som vore forældre drømte, er blevet opfyldt. Men gudsfrøgt og nøjsomhed har måttet kapitulere i hele dette jag. Mange nye diagnoser har set dagens lys. Den hyppigst forekommende udtrykkes i ordet: stress!

Den opvoksende generation lader hånt om de indvundne materielle goder og søger af bedste evne og ganske ufortrødent at gøre op med det veletablerede samfund, som for dem på forhånd synes at have ødelagt livet derved, at det slet ikke stiller bestemte krav, men simpelthen forventer ganske bestemte krav opfyldt af dem som borgere i samfundet. Og det er det på forhånd kortlagte, der er en vederstyggelighed og forekommer at stænge livets mange uprøvede muligheder ude. At gudsfrøgt og nøjsomhed er afdøde ord er tydeligt.

Dog, i en helt anden forstand dukker de alligevel op! Nøjsomhed som de kvalmefornemmelser, de unge får ved mødet med det overmaterialistiske samfund. Gudsfrøgt i den frigjorthed, der kommer frem i at ville være et ubeskrevet blad, så man kan få lov til helt fra grunden at forme den ideologi, der skal blive til et livssyn, og som i den sidste ende kan gøre een til et levende menneske.

Jo, vel hviler håbet stadig over fremtiden – og gudskelov for det!

Johs. Bj.

Maleren Carl

En af mine mange mærkelige venner var kunstmaler. Var, siger jeg. For han er død. Han var opvokset i et godt hjem med en bedende mor og en vistnok strengt pietistisk far. Han læste, studerede, blev farmaceutisk kandidat og siden provisor på et apotek – og brød så ud!

Brød med en borgerlig og økonomisk sikker stilling for at blive det, han siden drengedårene i Herning altid havde drømt om: kunstmaler. Han nåede det (om han nåede sit *mål*, ved jeg ikke!) Han med det kunstneriske, følsomme sind, han der spillede cello og klaver som få andre, han blev feteret maler i København, især som portretmaler, blev udstiller på Charlottenborg (hans guldmedaljearbejde hænger nu hos en fabrikant i Herning), blev bohème – levede sit liv i kunstnerkredse med alt på godt og ondt. Måske ofte ondt. Dykede Venus og Bacchus – og slog sig omsider ned på Vestkysten. Og han blev min ven. Han blev blind og næsten meget andet – en dag, jeg mødte ham i Skjern, sagde han ordret således: „Hans, hvis jeg ikke havde Gud at ty til, ved jeg sgu ikke, hvordan jeg skulle holde tilværelsen ud.“

Jeg kan ikke udstå, at folk bander, så jeg syntes, det var en sær udtryksmåde. Men senere, når han kom og besøgte os her, og hvor han lukkede op for sin længsel efter Gud, begyndte jeg at forstå ham – han gemte sig, som så forfærdende mange andre, bag en hård facade.

Sidste gang, jeg besøgte ham i atelieret i Nymindesgade, det store atelier, der hidskede højt om noget smukt og noget for-

faldent, anede jeg ikke, at min gamle blinde kunstneren var en dødsmerket mand. Han bad mig spille for sig. „Hvad skal jeg spille?“ – „Selvfølgelig da en salme,“ svarede han. Da jeg havde spillet, satte han sig hen til det gamle spinet og spillede med sine mærkelige bløde akkorder en salme. Forundret spurgte jeg: „Ved du, hvad du spiller?“ – „Om jeg ved det!“ sagde han – og så spillede han og sang dertil med sin hese stemme: „Før så mig arme synder hjem med Din retfærdighed, til Dit det ny Jerusalem, til al Din herlighed.“ Knap var spillet til ende, før vi sagde farvel til hinanden. Farvel, Carl! Farvel, Hans! Mit sidste minde om ham.

Jo, der er adskillige, mænd vistnok især, som skjuler sig bag en hård skal. Men som hulker bagved skallen.

Dejbjergpræsten.

En kort bemærkning

På en trappeopgang stod en dag to ældre damer og talte med hinanden. Præsten kom forbi, præsterede sig og spurgte, om de havde lyst til at tale med ham.

Næ – nej tak, det havde de ikke.

På vejen ned ad trappen hørte han den ene sige til den anden: „Det var den nye præst, der skulle ud og byde sig til. Jeg mener nu, at ens tro har man lov til at have for sig selv.“

Ja, naturligvis har man lov til det. Men hvis „ens tro“ ikke er kirkens, hvorfor så blive i den?

(fra et kirkeblad)

Tilgivelse gør fri

Evangeliets forkyndelse af Guds tilgivelse, af syndernes forladelse, er et ord siger til et menneske, der ved sig skyldigt, at i forholdet til Gud er alt nu, som det skal være. Her er intet at lægge til eller trække fra. At høre ordet om tilgivelsen er det samme som at høre, at Gud accepterer mig, som jeg er. Derfor må jeg leve frimodig og glad, uden angst for Guds dom over min skyld. Jeg skal ikke gennem eventuelle gode og fromme gerninger gøre indtryk på Gud og stemme ham gunstig overfor mig, for jeg har på forhånd, fra dåbens øjeblik, hans tilfald om, at tilgivelsen gælder for mig. Mine gerninger tilhører min næste og skal øves for at gøre godt imod ham, fordi han trænger til dem.

P. I. Lange.

☆

Et komma

Et komma kan tit være så vigtigt, at det helt kan forandre en linjes mening, eller i hvert fald få os til at forstå meningen, som ellers ville være blevet udflydende. Jeg tænker i denne forbindelse bl. a. på de to første linjer af det andet vers i „Alt står i Guds faderhånd.“ Der står sådan: „Sikre på, vor arv og løn er med Guds enbårne Søn.“ Men der er vist mange, som, når de synger eller siger eller tænker disse linjer, sletter dette komma, så det kommer til at lyde sådan: „Sikre på vor arv og løn.“ Men det er ganske ukristeligt. Nej, meningen er, at vi er sikre på, at vor arv og løn er med Guds enbårne Søn.

I Jesus Kristus har vi nåden og forjættelsen; uden ham har vi den ikke.

Derfor må vi ikke glemme kommaet.

B. P.

☆

Tro

Bibelen kalder til tro. Den kalder ikke til overtro, heller ikke til en lille, forsigtig jammertro, der bliver forskrækket, så snart der sker en smule, der foruroliger den. Allermindst til en selvstikker, bedrøvelende uanfægtet besiddertro, som slet ikke er tro.

Bibelen kalder til tro, ikke på sig selv, men på den forfærdelige og skjulte Gud, på den barmhjertige, den for hvem den ringeste og mest oversete er mere værd end al jordens rigdom, den Gud, som blev menneske i Jesus og i ham åbenbærede sig helt inde i vor egen menneskeeksistens.

Det er en tro, der ustandseligt bryder igennem modstand, tvivl og anfægtelser og mørke. Men alt dette fortæller jo netop Bibelen selv om. Den ved om mørke og afgrunde, om Gud i mørket og afgrunden, den fortæller om glimt af kærlighed, om små gudsrigesglimt, og den fortæller først af alt om kærligheden i Jesus Kristus.

Bibelen har aldrig opfordret noget menneske til at drive afguder med den selv, men til midt i vor store og lille historie at tro på Gud, himlens og jordens skaber og vor frelses Gud.

K. E. Skydsgaard.

Muligheden

Lignelsen om det store gæstebud (Lk. 14, 16-24) er et farverigt billede af livet i hverdag og fest, som det formede sig for orientaleren i oldtiden. En rig mand vil gøre et festmåltid og indbyder mange. Men da så dagen oprinder, sender de indbudte afbud under henvisning til deres mange gøremål: handel og ægteskab. Den rige mand bliver vred og fylder i stedet sin gildeshal med fattige, vanføre, blinde og lamme.

Denne lignelse kunne give os anledning til at overveje vor tilværelse under synspunktet: de mange muligheder – den ene mulighed.

Vi ynder at stille vor tilværelse op for os selv som en ubegrænset række af muligheder, som vi kan vrage og vælge imellem i den orden, det nu passer os. Mulighederne i utallige variationer kan sammenfattes i disse tre: jordisk velstand, menneskelig familiemæssig lykke – og så den evige salighed! Disse tre må – mener vi – imidlertid ikke gribe forstyrrende ind i hinanden. Derfor forsøger vi at vælge og manøvrere sådan med de mange muligheder, at ingen forstyrrelse indtræder. Det er bekvemt, at den evige salighed i almindelig bevidsthed udelukkende er henvist til en tilværelse efter døden. Så kan den jo ikke forstyrre velstand og familieliv – men tværtimod forsøde disse med sit rare håb om, at engang kommer der noget, som skal afløse al den jordiske lykksalighed, man har disponeret sig til.

Dette uforpligtende håb om en evig lykketilstand oven på alt det andet er det, Jesus med sin lignelse gør op med. Derved, at han gør dette evighedshåb –

forpligtende. Ved at sætte det nutidigt og forstyrrende ind i vor jordiske tilværelse. Indbydelsen til det store gæstebud lader ikke vente på sig, til du har opbrugt dine livsmuligheder og uden at tabe noget kan vende dig til evigheden. Indbydelsen udgår til dig nu – og må nødvendigvis gribe forstyrrende ind i dine dispositioner.

Guds rige er ikke en mulighed mellem mange andre, som du kan vente med at gøre brug af, til det passer i dit kram. Guds rige er muligheden over alle andre. Den er der nu. I hvert et øjeblik og hver en situation. Mens vi køber mark og hus, okser og forretning; mens vi gifter os og lever familielivet. Som et kald, der forpligter os midt i alt dette.

Kaldet til Guds rige – indbydelsen til det store gæstebud – kommer til os dagligt. Indbydelsen til at lade Jesus Kristus være dit livs herre og din døds betvinger.

Tænk på, at Gud i sin kærlighed og tålmodighed stadig lader en sådan indbydelse gå ud til gader og stræder, veje og gårder – hvor du færdes!

Arne Bugge.

☆

Oldkirkelig bøn

Herre, du som er tankernes lys for dem, der kender dig, og sjælernes liv for dem, der elsker dig, og viljernes styrke for dem, der tjener dig, – hjælp os til at kende dig, så at vi virkelig elsker dig, og at elske dig, så at vi helt og fuldt tjener dig, du, som giver dine tjenere den fuldkomne frihed ved Jesus Kristus, vor Herre! Amen.

Moderne høreanlæg i Dyssegårds-kirken

Mod en licensafgift på 30 kr. årligt har Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet meddelt Dyssegårds sogns menighedsråd tilladelse til at drive en transportabel radiostation.

Bedre hørsel

Man må dog ikke tro, at det derved bliver muligt for sogneboerne at høre gudstjenesten på deres egen radio. Arrangementet skal alene forbedre muligheden for, at samtlige kirkegængere kan høre alt, hvad præsten siger. Baggrunden er, at kirkens oprindelige tunghøreanlæg efterhånden var mindre godt, og ved den nødvendige fornyelse fandt vi det rimeligt at supplere det med det nyeste tekniske fremskridt: Et bryst-mikrofonanlæg.

Anlæggets virkemåde

Under gudstjenesten bærer præsten under kjolen en mikrofon, der er sammenbygget med en lille radiosender. Signalet herfra opfanges af en modtagerantenne, anbragt under knæfaldet ved alterskran-ken, og går, via en radiomodtager, dels til kirkens højttalere, dels til den såkaldte teleslynge, dvs. en radiosender, hvis senderantenne er en ledning rundt langs hele kirkegulvet, og hvis signal kan modtages af „hørestængerne“, kirkens tung-høreapparater.

Ulempe

Når præsten bærer brystmikrofon, vil man høre ham lige godt, uanset hvor i eller i nærheden af kirkerummet han op-

holder sig, og dette sidste kan være en ulempe. Har man f. eks. glemt at slukke anlægget, mens præst og kordegn fører en privat samtale i præsteværelset, vil denne kunne høres over hele kirkerummet.

Er De hørebenmet?

Hvis De er hørebenmet og ønsker at udnytte kirkens anlæg, skal De blot bede kirkebetjeningen om en hørestang. I mange tilfælde vil det også være muligt for folk, der bærer eget høreapparat, at indstille dette til direkte modtagelse, d.v.s. uden brug af hørestang. S. L.

☆

Indsamlingen til Dyssegårds-bladet

afsluttes i begyndelsen af september, og resultatet vil blive meddelt i næste nummer af bladet.

Også i år har en trofast skare ydet et bidrag, som vil sikre udsendelsen af 5 numre af bladet.

Skulle nogen ønske at være med – men ikke have nået det endnu – kan det ske ved benyttelse af Giro 46826, Dyssegårds-Kirkens menighedsblad, Ellemosevej 115, 2900 Hellerup.

Næste nummer af Dyssegårds-Bladet udkommer i midten af oktober måned.

Gudstjenester i Dyssegårdskirken

September 1969

Søndag d. 7. kl. 8.30 Max W. Olsen

kl. 10 Johs. Bjerrum

Søndag d. 14. kl. 9 (Børne- og familie-

liegudstjeneste)

Johs. Bjerrum

kl. 10 Professor

E. Thestrup

Pedersen

Søndag d. 21. kl. 10 Høstguds-

tjeneste.

Kirkens præster

Søndag d. 28. kl. 8.30 Max W. Olsen

kl. 10 Max W. Olsen

Oktober 1969

Søndag d. 5. kl. 10 Johs. Bjerrum

Mandag d. 6. kl. 19 Max W. Olsen

Søndag d. 12. kl. 10 Max W. Olsen

Mandag d. 13. kl. 19 Johs. Bjerrum

Søndag d. 19. kl. 10 Johs. Bjerrum

Børne- og familiegudstjenesten d. 14.

sept. kl. 9 er en indbydelse til børn helt

ned i de små aldre samt til deres foræl-

dre. Den varer en halv time, og følgende

salmer vil blive sunget: 694: Lysets engel

går med glans. 367: Den signede dag (de

fire første vers). 588: Jesus kom dog nær

til mig.

Fra og med oktober bortfalder morgen-

gudstjenesterne. I stedet henlægges guds-

tjenesten til mandag aften kl. 19. Der er

efterhånden mange, for hvem det kom-

mer meget på tværs at deltage i den nor-

male søndagsgudstjeneste. Grundene kan være mange, undskyldningerne endnu flere. Det er en del af dem, vi gerne vil imødegå ved at indbyde til mandagsafte-ner kl. 19.

☆

Konfirmander til forberedelse til konfir-mationerne i 1970 påbegynder undervis-ningen i kirkens krypt torsdag den 18. september. Tidspunktet er tilstillet de ind tegnede konfirmander. Såfremt der blandt tilflyttere skulle være endnu ikke tilmeldte, må dette ske så hurtigt som muligt ved henvendelse til sognepræsten.

Forældrene erindres om forældreafte-nerne i oktober, henholdsvis torsdag d. 9. og tirsdag d. 14., begge aftener kl. 19.30 (jvf. meddelelsen til hjemmene).

☆

Menighedsmøder. NB. kl. 19.30.

Tirsdag d. 7. oktober kl. 19.30. A'propos menighedsrådsvalget i november: Hvad laver menighedsrådet?

☆

Møder for ældre

Tirsdag d. 2. september. Den årlige ud-flugt.

Bibelkredse

Interesserede, der ønsker at deltage i bibelkredse, bedes henvende sig til en af efternævnte.

Pastor Johs. Bjerrum, telefon GE 7108.

Pastor Max W. Olsen, telefon SØ 6183.

Kasserer Chr. Lundbye, telefon GE 1331.